

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 7. marts 1985

om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogendioxid

(85/203/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af De europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøområdet af 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ og 1982 ⁽⁶⁾ bør der navnlig træffes foranstaltninger over for nitrogendioxid som følge af dette stofs skadelighed og på baggrund af den nuværende viden om dets indvirkning på menneskets sundhed og på miljøet;

de foreliggende tekniske og videnskabelige oplysninger er utilstrækkelige til, at Rådet kan fastsætte særlige normer for miljøet i almindelighed; men vedtagelsen af grænseværdier for beskyttelse af den offentlige sundhed vil også bidrage til beskyttelse af miljøet;

forskelle mellem de allerede gældende bestemmelser om luftens indhold af nitrogendioxid og de bestemmelser

herom, der udarbejdes i de enkelte medlemsstater, kan føre til ulige konkurrencevilkår, hvilket direkte indvirker på fællesmarkedets funktion; der bør derfor i henhold til traktatens artikel 100 foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på dette område;

en af Fællesskabets vigtigste opgaver er at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed og en varig afbalanceret ekspansion; men løsningen af en sådan opgave er utænkelig uden bekæmpelse af forurening og gener og uden forbedring af livskvaliteten og miljøbeskyttelsen; da traktaten ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, bør traktatens artikel 235 anvendes;

for navnlig at beskytte menneskets sundhed og miljøet bør der for nitrogendioxid fastsættes en grænseværdi, som i bestemte tidsrum ikke må overskrides på medlemsstaternes område, idet den pågældende værdi skal baseres på resultaterne af det arbejde, der er udført af Verdenssundhedsorganisationen, navnlig vedrørende de dosis/virkningsforhold, der er opstillet for dette forurenende stof;

uanset de foranstaltninger, der træffes, vil grænseværdien muligvis ikke kunne overholdes i visse områder; derfor må medlemsstaterne kunne indrømmes tidsbegrænsede undtagelser, hvis de forelægger Kommissionen planer for en gradvis forbedring af luftkvaliteten i de pågældende områder;

det forventes, at Rådet inden længe vil vedtage yderligere en retsakt, som vil give medlemsstaterne mulighed for at

⁽¹⁾ EFT nr. C 258 af 27. 9. 1983, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 337 af 17. 12. 1984, s. 434.

⁽³⁾ EFT nr. C 206 af 6. 8. 1984, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

kræve overholdelse af væsentlig lavere grænseværdier for udstødningsskasser fra motorkøretøjer;

de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, skal være økonomisk gennemførlige og forenelige med en afbalanceret udvikling;

nitrogendioxid virker ligeledes som forløber for dannelsen af fotokemiske oxidanter, der kan have skadelige virkninger for mennesker og miljø; men en forebyggende aktion kan bidrage til at begrænse dannelsen af sådanne oxidanter;

det er nødvendigt at oprette målestationer, der skal kontrollere, at grænseværdien for nitrogendioxid overholdes, og det er ønskeligt, at stationerne ligeledes måler nitrogenmonoxid, som er et foreløbigt led i dannelsen af nitrogendioxid;

da der i medlemsstaterne findes forskellige analysemetoder, bør det under visse betingelser tillades, at der anvendes andre analysemetoder end den i direktivet fastsatte referencemetode;

udover grænseværdien bør der fastlægges vejledende værdier, der skal forbedre menneskets sundhedsbeskyttelse samt bidrage til en langsigtet beskyttelse af miljøet;

der kan senere blive behov for at ændre den i dette direktiv omhandlede referencemetode til analyse på baggrund af den tekniske og videnskabelige udvikling på området; for at lette gennemførelsen af de hertil påkrævede foranstaltninger bør der indføres en fremgangsmåde med et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Formålet med dette direktiv er

- at fastsætte en grænseværdi (bilag I) for nitrogendioxid i luften for at bidrage konkret til at beskytte mennesket mod virkningerne af nitrogendioxid i miljøet;
- at opstille vejledende værdier (bilag II) for nitrogendioxid i luften for at forbedre beskyttelsen af menneskets sundhed og bidrage til en langsigtet miljøbeskyttelse.

2. Dette direktiv gælder hverken påvirkning under arbejdet eller påvirkning i bygninger.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- »grænseværdi«: den koncentration af nitrogendioxid i overensstemmelse med tabellen i bilag I, der ikke må overskrides på medlemsstaternes område som helhed i bestemte perioder og på de i de følgende artikler fastsatte betingelser;
- »vejledende værdier«: de koncentrationer af nitrogendioxid, der er anført i bilag II, målt i bestemte perioder med henblik navnlig på at tjene som referencepunkter for indførelse af særlige ordninger inden for områder, som udpeges af medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at koncentrationerne af nitrogendioxid i luften, målt i henhold til bilag III, fra den 1. juli 1987 ikke er højere end den grænseværdi, der er anført i bilag I.

2. Såfremt koncentrationerne af nitrogendioxid i luften inden for visse områder og under særlige omstændigheder, uanset de trufne foranstaltninger, efter den 1. juli 1987 vil kunne komme til at overskride den i bilag I anførte grænseværdi, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom inden den 1. juli 1987.

Den tilsender så hurtigt som muligt Kommissionen planer til gradvis forbedring af luftkvaliteten i disse områder. Disse planer, der udarbejdes på grundlag af relevante oplysninger om forureningens art, årsag og udvikling, skal navnlig indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der er eller vil blive truffet, samt af de procedurer, der er iværksat eller skal iværksættes af medlemsstaten. Disse foranstaltninger og procedurer skal tage sigte på hurtigst muligt og senest den 1. januar 1994 at bringe nitrogendioxid-koncentrationerne i luften inden for disse områder ned på den i bilag I anførte grænseværdi eller derunder.

Artikel 4

1. Inden for områder, hvor medlemsstaten skønner det nødvendigt at begrænse eller hindre en forudselig forøgelse af forurening forårsaget af nitrogendioxid som følge af en ny udvikling af navnlig bymæssig eller industriel karakter, kan medlemsstaten fastsætte værdier, som er lavere end grænseværdien i bilag I.

2. Inden for områder, hvor medlemsstaten skønner, at der bør indføres en særlig beskyttelse af miljøet, kan den fastsætte værdier, der generelt er lavere end de vejledende værdier i bilag II.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan til enhver tid fastsætte lavere værdier end de i direktivet fastsatte.

Artikel 6

I overensstemmelse med specifikationerne i bilag III opretter medlemsstaterne målestationer med henblik på at fremskaffe de data, der er nødvendige for direktivets gennemførelse, navnlig inden for de områder, hvor grænseværdien er eller vil kunne blive overskredet, samt inden for de i artikel 4 omhandlede områder.

Målestationerne kan ligeledes måle koncentrationer af nitrogenmonoxid.

Artikel 7

1. Fra den 1. juli 1987 underretter medlemsstaterne senest seks måneder efter udløbet (pr. 31. december) af den årlige referenceperiode Kommissionen om de tilfælde, hvor den i bilag I anførte grænseværdi er blevet overskredet, og om de målte koncentrationer.

2. Senest et år efter udløbet af den årlige referenceperiode underretter medlemsstaterne også Kommissionen om årsagerne til de pågældende overskridelser og om de foranstaltninger, de har truffet for at imødegå dette forhold.

3. Medlemsstaterne underretter endvidere efter anmodning fra Kommissionen denne om

- de koncentrationer, som de har registreret,
- de grænseværdier, frister og tidsplaner, som de har fastsat,
- de eventuelle relevante foranstaltninger, som de har truffet,

for så vidt angår de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede områder.

Disse oplysninger skal ligeledes gøres tilgængelige for offentligheden.

Artikel 8

Kommissionen offentliggør regelmæssigt en sammenfattende rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 9

Gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, må ikke bevirke, at der sker en mærkbar forringelse af luftkvaliteten i de områder uden for bymæssig bebyggelse, hvor det konstaterede niveau for nitrogendioxidforureningen på tidspunktet for dette direktivs iværksættelse, er lavt i forhold til grænseværdien i bilag I.

Artikel 10

Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv anvender medlemsstaterne

- enten den analysereferencemetode, der er anført i bilag IV,
- eller enhver anden analysemetode, om hvilken det over for Kommissionen er godtgjort, at den kan ligestilles med referencemetoden.

Artikel 11

1. Såfremt en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 2, agter at fastsætte værdier for koncentrationer af nitrogendioxid i luften inden for et område nær ved grænsen til én eller flere andre medlemsstater, holder den forinden konsultationer herom med de pågældende medlemsstater. Kommissionen underrettes og kan deltage i disse konsultationer.

2. Såfremt den grænseværdi, der er anført i bilag I, eller de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede værdier, for så vidt der i overensstemmelse med stk. 1 har fundet konsultationer sted om disse værdier, overskrides eller vil kunne blive overskredet som følge af en mærkbar forurening, der har eller kan have sin oprindelse i en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden med henblik på at afhjælpe situationen. Kommissionen underrettes og kan deltage i de pågældende konsultationer.

Artikel 12

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilag IV til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 14. Disse ændringer må ikke bevirke, at grænseværdien i bilag I direkte eller indirekte ændres.

Artikel 13

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 12 nedsættes der et udvalg for tilpasning af dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling, i det følgende

benævnt »udvalget«, som sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 14

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for udvalget, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en repræsentant for en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette forslag inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udvalget træffer afgørelse med et flertal på 45 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt som fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Såfremt de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet afgørelse inden tre måneder fra den dato, hvor forslaget blev forelagt det, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1987 at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. marts 1985.

På Rådets vegne

A. BIONDI

Formand

BILAG I

GRÆNSEVÆRDI FOR NITROGENDIOXID

(Grænseværdien er udtrykt i $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volumenangivelsen skal korrigeres for følgende temperatur og tryk: 293° Kelvin, 101,3 KPa)

Referenceperiode ⁽¹⁾	Grænseværdi for nitrogendioxid
År	200
	98 %-fraktil beregnet på grundlag af middeltimewærdier eller værdier målt over et kortere tidsrum end 1 time, spredt over hele året ⁽²⁾

⁽¹⁾ Den årlige referenceperiode begynder den 1. januar i et kalenderår og slutter den 31. december.

⁽²⁾ For at beregningen af 98 %-fraktilen skal kunne godkendes, kræves der 75 % af de mulige værdier, og de skal så vidt muligt være ensartet fordelt over det pågældende år for det pågældende målested.

Såfremt der for visse steder ikke foreligger målte værdier for en periode på over 10 dage, skal der gøres opmærksom herpå ved opgivelsen af den beregnede %-fraktil.

Beregningen af 98 %-fraktilen på grundlag af værdier fra hele året foretages således: 98 %-fraktilen skal beregnes på grundlag af faktisk målte værdier. De målte værdier afrundes til nærmeste $\mu\text{g}/\text{m}^3$. For hvert sted opstilles alle værdier i rækkefølge efter voksende størrelse:

$$X_1 \leq X_2 \leq X_3 \leq \dots \leq X_k \leq \dots \leq X_{N-1} \leq X_N$$

98 %-fraktilen er værdien af det k'te element, hvor k beregnes efter følgende formel:

$$k = (q \times N)$$

q er lig med 0,98 for så vidt angår 98 %-fraktilen og 0,50 for så vidt angår 50 %-fraktilen, og N er antallet af faktisk målte værdier. Værdien $(q \times N)$ afrundes til nærmeste hele tal.

Hvis måleudstyret endnu ikke kan give diskrete værdier, men udelukkende giver værdiklasser på over $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$, kan den pågældende medlemsstat ved beregningen af %-fraktilen benytte sig af interpolation, såfremt fremgangsmåden ved interpolationen kan tiltrædes af Kommissionen, og værdiklasserne ikke ligger over $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Denne midlertidige undtagelse gælder kun for udstyr, der er opstillet i øjeblikket, og for et tidsrum, som ikke er længere end det pågældende udstyrs levetid, og som under alle omstændigheder er begrænset til ti år fra dette direktivs ikrafttræden.

BILAG II

VEJLEDENDE VÆRDIER FOR NITROGENDIOXID

(Værdierne er udtrykt i $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volumenangivelsen skal korrigeres for følgende temperaturer og tryk: 293° Kelvin, 101,3 KPa)

Referenceperiode	Vejledende værdier for nitrogendioxid
År	50
	50 %-fraktil beregnet på grundlag af middeltimewærdier eller værdier målt over et kortere tidsrum end 1 time, spredt over hele året
	135
	98 %-fraktil beregnet på grundlag af middeltimewærdier eller værdier målt over et kortere tidsrum end 1 time, spredt over hele året

Disse %-fraktiler beregnes efter formelen i bilag I, fodnote ⁽²⁾, idet q-værdien er 0,50 for 50 %-fraktilen og 0,98 for 98 %-fraktilen.

BILAG III

OVERVÅGNING AF NITROGENDIOXIDKONCENTRATIONEN

1. Formålet med målingen af NO₂-koncentrationen i miljøet er at vurdere den individuelle risiko for udsættelse ud over grænseværdien så realistisk som muligt; derfor bør de steder, hvor medlemsstaterne vælger at foretage målinger, så vidt muligt være beliggende dér, hvor denne risiko må forventes at være højest.

Der bør i denne forbindelse skelnes mellem to tilfælde:

- 1.1. områder, der overvejende er under indflydelse af forurening fra biler, dvs. begrænsede områder omkring stærkt trafikerede veje;
  - 1.2. mere udstrakte områder, hvor emission fra faste forureningskilder ligeledes bidrager væsentligt til forureningen.
2. For så vidt angår de i 1.1. omhandlede områder, bør målestederne udvælges således,
    - at de omfatter eksempler på de vigtigste typer områder, der overvejende er under indflydelse af forurening fra biler, navnlig smalle, stærkt trafikerede gader og større trafikknudepunkter;
    - at der så vidt muligt er tale om de steder, hvor NO₂-koncentrationerne som specificeret i punkt 1, må forventes at ligge blandt de højeste.
  3. For så vidt angår de i punkt 1.2. omhandlede områder, bør der ved fastsættelsen af antallet af målestationer tages hensyn til
    - størrelsen af det forurenede område;
    - uensartetheden i den rumlige fordeling af forureningen.

Valget af steder bør ikke udelukke smalle, stærkt trafikerede gader og større trafikknudepunkter som defineret i punkt 2, hvis der er risiko for overskridelse af grænseværdien som følge af en betydelig forurening fra faste forbrændingskilder.

4. Den endelige aflæsning af instrumenterne skal foretages på en sådan måde, at der kan beregnes en middeltimeværdi eller middelværdi pr. enhed under en time i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 1. For at der eventuelt kan foretages efterprøvninger, bør oplysningerne opbevares i følgende tilfælde:
  - hvor grænseværdierne ikke er overskredet, indtil Kommissionen har udarbejdet næste regelmæssige rapport som omhandlet i artikel 8;
  - hvor grænseværdierne er overskredet, indtil de i artikel 3 omhandlede foranstaltninger er truffet.

BILAG IV

ANALYSEREFERENCEMETODE DER SKAL ANVENDES I FORBINDELSE
MED DETTE DIREKTIV

Til bestemmelse af nitrogendioxid skal der som analysereferencemetode anvendes kemiluminescensmetoden i ISO DIS 7996.

For disse metoder er de oversættelser autentiske, som dette organ har offentliggjort, samt de øvrige udgaver, Kommissionen attesterer som værende i overensstemmelse hermed.

Ved anvendelsen af målemetoderne bør der tages hensyn til følgende:

1. Prøveudtagningsåbningen bør anbringes mindst 0,5 m fra bygninger for at undgå skærmvirkning.
2. Prøveudtagningsledningerne (rørsystemer og samlinger) bør være fremstillet af inaktive materialer (f.eks. glas, PTFE, rustfrit stål), som ikke ændrer NO₂-koncentrationen.
3. Ledningssystemet mellem prøveudtagningsåbningen og instrumentet skal være så kort som muligt. Gennemløbstiden for luftprøverne i ledningssystemet bør ikke overstige 10 sek.
4. Prøveudtagningsindtaget skal beskyttes mod regn og insekter. Hvis et forfilter benyttes, bør dette vælges og vedligeholdes (regelmæssig rensning) med henblik på at begrænse indvirkningen på NO₂-koncentrationen mest muligt.
5. Kondensering i prøveudtagningsledningerne skal undgås.
6. Prøveudtagningsledningerne bør renses regelmæssigt under hensyn til forholdene på stedet.
7. Den luft, der ledes ud fra instrumentet eller udledningerne fra kalibreringssystemet, bør ikke påvirke prøveudtagningen.
8. Supplerende installationer (luftkonditioneringsanlæg og anlæg til dataoverførsel) bør ikke påvirke prøveudtagningen ved prøveudtagningsåbningen.
9. Der skal træffes alle hensigtsmæssige forholdsregler for, at temperatursvingninger ikke medfører en for stor fejlprocent i målingerne.
10. Instrumenterne bør kalibreres regelmæssigt.
11. Prøveudtagningsledningerne skal være lufttætte, og gennemstrømningen skal kontrolleres regelmæssigt.